

Rotary
ישראל 2490

זמן רוטרי

ירחון מועדון רוטרי כפר סבא

ינואר 2024

CREATE HOPE
in the WORLD
יוצרים תקווה בעולם
نبعث الأمل في العالم

עריכה: חיה ויעקב
קנטרוביץ

דבר העורכים

חברות וחברים יקרים!

❖ נכפתה עלינו מלחמה אכזרית, שמטרתה להחזיר את החטופים חיים לבתיהם, ולהביס את חמאס, ואז לאפשר את חזרתם של כל אזרחי ישראל בעוטף עזה ולבנון לבתיהם כשהם בטוחים ומוגנים לחלוטין, הן באמצעות גבול חדש ועמיד, הן באמצעות אמצעי ביטחון רבים, כולל רצועות ביטחון ואמצעי לחימה וטכנולוגיה שימנעו הישנות מקרים שכאלו בעתיד והן על ידי שיקום ובניית מערכות הביטחון והמודיעין, כמו גם המערכות האזרחיות שכשלו מאז הטבח ועד היום. מי ייתן שכל זה יסתיים במהרה וללא יותר קורבנות.

❖ עם סגירת הירחון אנו מבקשים להודות לנשיא המועדון – גבי מזור ולחברים כולם על שהעניקו לנו את המעמד של חברי כבוד של המועדון

חיה ויעקב קנטרוביץ

חברתנו, עדנה, הממונה השנה על ברכות
רעות במועדון, ציינה את החברים ובירכה
אותם:

מזל טוב לחוגגי ימי ההולדת

החודש

תמי ברכה
4.1.57

שמואל
קויטני
6.1.40

זמירה צאיג
23.1.44

יגאל ארד
12.1.42

שלמה גונן
29.1.39

מצל טוב לחובבי יום נישואים!

משפחת מזור

9.1

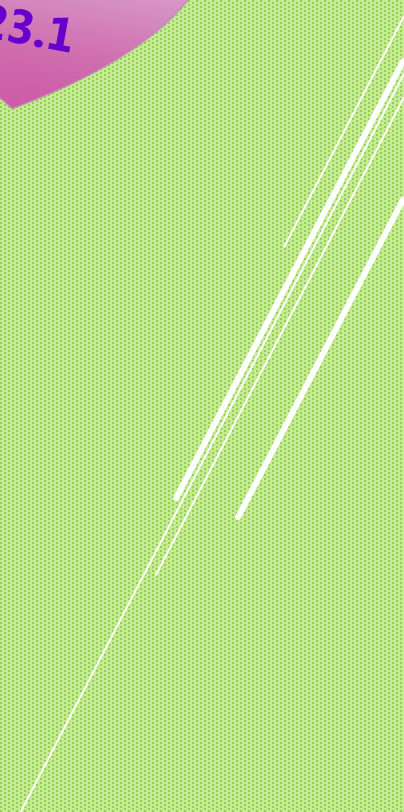
משפחת כרמון

28.1

משפחת צאיג

23.1

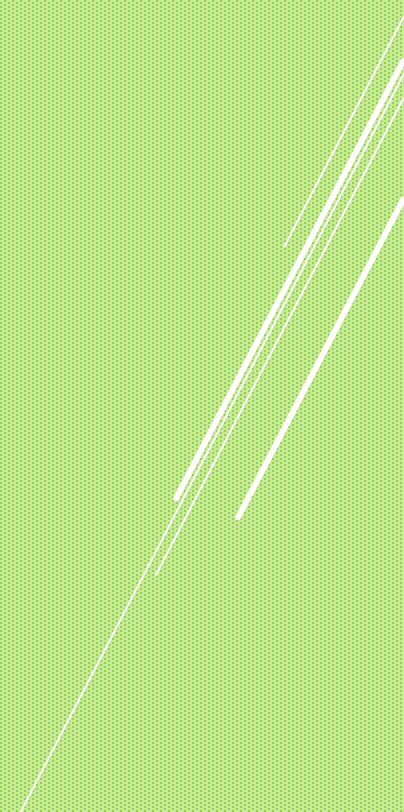
ברכות לקבלה כחבר למועדון

שמואל גרמיזה
30.1.2022

שמריהו כפיר
12.1.1997

פסוק השבוע

בהגשתה של חברתנו גליה

פסוק השבוע
 י"א בשבט תשפ"ד 21/01/2024

חברים יקרים,

בדיוק היום לפני 40 שנה -
 נולד המחשב האישי מקינטוש.
 ומאז, נזקחו כל בני האנוש,
 שמופעל הפלא בלי לחשוש,
 ואותו אצו רצו מהר לרכוש,
 את סרגל החישוב לנטוש,
 וזה את זה - ברשת לפגוש.
 ואיפה היינו היום
 בלי היכולת את המדע לכבוש? ...

פסוק השבוע
 כ"ו טבת תשפ"ד 07/01/2024

 רחוב
 בני-יהודה

חברים יקרים,

יומולדת לאליעזר בן-יהודה (ב-165 שנה...)
 האישי שלעברית השיב את כבודה
 הפך אותה משפת עבר רדודה
 ללשון יום-יומית מלאה תהודה.
 מה היינו עושים ביום פקודה,
 לו נדרשנו להגפיק איזו תעודה?
 איד נכתוב ללא "פסיק" ו"נקודה"?
 אך כיום - מחשבתנו מאד טרודה,
 מוסגית לנערה שבעזה לכודה,
 ואין בידינו אף לדאוג לה לאפודה...
 עזה

פסוק השבוע
 י"ח שבט תשפ"ד 28/01/2024

חברים יקרים,

השבוע הזכרנו את יום השואה הבינ"ל,
 ומאידך - ציינו את חג האילנות...

 ואכן העלינו מן האוב זכרונות,
 כשלקני שבועים ושמונה שנות,
 באירופה חווינו אינספור אסונות
 ורק חלמנו איד בארץ בית לבנות...
 וקעת -
 למרות שלפנינו אותן סכנות -
 יש לנו עם וצבא שבייא ניצחונות
 כך שנוכל שוב לדאוג -

 רק לאילנות...
 רק לאילנות...

פעילות המועדון החודש

❖ 5.1.24 – הכנס החצי שנתי של רוטרי
❖ (ראה הרחבה)

❖ 7.1.24 – הרצאה
הרצתה לנו לאה שץ
נושא ההרצאה: מהות הדיור המוגן

❖ 14.1.24 – ישיבה עסקית

❖ 21.1.24 – הרצאה
הרצתה לנו דורית ברגמן
נושא ההרצאה: החיים נועדו לחיותם

❖ 28.1.24 – הרצאה
הרצתה לנו רות לזר
נושא ההרצאה: אגדה בחולות

❖ 28.1.24 – חגיגת ט"ו בשבט במועדון

אירועים היסטוריים שהתרחשו בחודש ינואר

ב- 1.1.2002 – האירו הופך להילך חוקי יחיד ברוב מדינות האיחוד האירופי

ב- 3.1.1919 – חיים ויצמן והאמיר פייסל חותמים על הסכם ויצמן-פייסל

ב- 7.1.1858 – נולד אליעזר בן יהודה, מחייה השפה העברית (ראה הרחבה)

ב- 20.1.1942 – ועידת ואנזה מתכנסת בברלין כדי לתאם את דרכי יישום הפתרון הסופי

בית יעקב
לכו ונלכה

ב- 21.1.1882 – תנועת ביל"ו נוסדה על-ידי צעירים ציונים בחרקוב.

ב- 24.1.1984 – אפל מוציאה לשווקים את מחשב המקינטוש הראשון.

הכנס החצי שנתי של רוטרי

דיווחה של חברתנו תמי ארד

17 מחברות וחברי המועדון נוטלים חלק בכנס החצי שנתי של "רוטרי" ב"נוף הגליל" נצרת, שהתקיים ב-5.1.24. הנגיד מסכם את מחצית הקדנציה ומעלה את נושא הודעת המזכיר העולמי בנושא מלחמת עזה והטבח בישובי העוטף. את החשבון עם הנשיא העולמי נסגור לאחר סיום המלחמה. במסגרת הכנס הוצגו המועמדים לכהונת נגיד רוטרי 2026/27. בין המועמדים חברתינו נ"ל פנינה כרמון. הנגיד המיועד הוא אלון ברנע ממועדון אביבטק. מרצה הכנס, האלוף (בדימוס) נועם תיבון על סיפורו האישי עם חילוץ בנו ונכדיו מנחל עוז, וניתוח המצב בארץ. חלק ממשלחת המועדון לכנס רוטרי החצי שנתי, בסיוור בעיר נצרת. סיימנו בארוחה במסעדה מצויינת, "תשרין".

אתר חדש בא לעולם

חברנו נ"ל אייבי ברכה מספר על מאמציו ליצירת אתר חדש למועדון

הנשיא פנה אלי בתחילת הקדנציה ואמר לי שמע, האתר של המועדון ישן ודורש שדרוג. פניתי למנהלי האתר הישן (LIVECITY) וביקשתי עזרה (בתשלום). כדי ללמוד לשדרג - 2 מכתבים נשלחו ואפילו מענה לא קיבלתי.

התייאשתי ואז הגיע אלי פרסום של 4 קורסים בחינם לבניית אתרים. נרשמתי והגיע מועד ההרצאה הראשונה (בזום) וראיתי שזה די פשוט והתחלתי לבנות משהו. כל 3 ימים הרצאה ובאמצע נכדים - המזל שהמרצה העבירה קישורים להרצאות כך שיכולתי ללמוד גם בלילות. מיום ליום הוספתי עמודים ונושאים ואז הבנתי שכדי להסב כ 600 עמודים מהאתר הישן - אני למעשה צריך לבנות הכל מהתחלה, וזה ייקח זמן ולכן נצטרך לממן את שני האתרים למשך שנה.

קיבלתי אישור הנשיא ואז הגענו ליום שישי ה BLACK FRIDAY ומחיר הרכישה של האתר ירד ב 50% (כולל שם חדש לדומיין לשנה), אז רכשנו לשנתיים במחיר יותר נמוך ממה שעלה האתר הישן לשנה. ההקמה הייתה לא פשוטה, הכלים אחרים - אבל קיבלתי עזרה מהמדריכה שענתה לי לשאלות (בחינם) וצוות האתר עונה לשאלות תוך דקות. כשבוע לפני סיום ההתקשרות עם האתר הישן (25/12/23) הבנתי שיש לי סיכוי לבנות הרוב באתר החדש ואת השאר פשוט להעתיק כמלל למחשב שלי.

ובאמת - אחרי 5 ימים ולילות מאומצים סיימתי. הודעתי לאתר הישן שאינני מחדש את המינוי ואני מבקש להעביר את הקישור של הדומיין הישן לאתר החדש - וכך חסכנו כ 2,000 ₪ לקופת המועדון.

זהו: האתר פועל כמעט חודש, גם כאפליקציה בסלולרי. רוב מוחלט של החומר עלה. בעלונים הבאים אביא טיפים לתוכן האתר.

<https://www.kfar-saba-rotary.org.il/>

לזכרו של אליעזר בן יהודה 1858 - 1922

אליעזר בן-יהודה נולד בכ"א בטבת תרי"ח (7 בינואר 1858) ברוסיה ונקרא אליעזר יצחק פרלמן. בהיותו בן חמש התייתם מאביו ונשלח על ידי אמו ללמוד ב"חדר" ואחר כך בישיבה.

בנערותו למד בבית ספר ראלי ברוסיה ואף הצטרף לתנועה הסוציאליסטית. כל אלו חיזקו אצלו את התודעה הלאומית היהודית ואת רעיון תחיית עם ישראל על אדמתו ההיסטורית. אליעזר נחשף גם לספרות הכללית ובפרט לתרגומים לעברית שיצרו סופרי ההשכלה לספרים לוועזיים והתעניין ברעיון תחיית העברית ובהיותה שפת ספרות חדשה.

בשנת 1878 נסע ללמוד רפואה בפאריס אך כעבור שלוש שנים נאלץ להפסיק את לימודיו כשחלה בשחפת. בשבתו בפאריס החל לכתוב מאמרים פוליטיים בעיתונים עבריים הקוראים להתחדשות לאומית יהודית. כמו כן החל לחדש מילים עבריות למילוי החסר. המילה הראשונה שחידש הייתה 'מילון' תחת הצירוף 'ספר מילים' שנהג עד אז.

כיום יש בלשוננו כ-300 מילים שחודשו, על ידי בן יהודה:

אבץ, אדיבות, אדיש, אדמת, אווירון, אמנות, אקדח, ארד, בובה, גלידה, גרב, דייל, הגירה, וילון, זהות, חממה, כפפה, כתבה, ליטוף, מברק, מברשת, מגבת, ממהץ, מדרכה, מילון, מכללה, ממחטה, משטרה, משקפת, משתלה, נזלת, עיתון, ריבה, רשמי, שיעמום, תזמורת, תמרן ועוד.

פינת ההשראה

פינתה של חברתנו נילי טלרמן

האדם והצל

"פעם היה אדם שפחד מצילו ותיעב את עקבות רגליו. כדי להיפטר מהם רץ. ככל שהחיש את פעמיו, רבו טביעות רגליו ככל שהגביר את מהירותו, היה צילו הולך לצידו. הוא חשב לעצמו שהוא עדיין איטי מדי, על כן מבלי שיפוש אף לרגע, רץ במהירות רבה עד שאזלו כוחותיו ומת. הוא לא הבין שלו היה עומד בצל-היה צלו נעלם ולו היה עוצר במקומו לא היה מותיר עקבות איזו טיפשות" (צ'ואנג-צ'ה, קולות האדמה).

לכל אחד מאיתנו יש "צל" ממנו הוא חושש ועקבות רגליים שאיננו יכול לשאת - פחדים כמוסים, מחשבות טורדניות ודרכים בהן הוא חושש לפסוע. דפוסים אלו הוטבעו בנו כאמצעי הגנה חיוניים וכשומרי ראש נאמנים לנפש ולגוף עוד בילדותנו, ושימשו אותנו שנים רבות כמעין מערכת חיסון לכל ענין ודבר.

הודות לפחד נמנענו מלהתמודד עם סכנות מיותרות וממגע עם אויב מאיים, ובכך צלחנו את ימת המציאות מבלי לגרום לעצמנו חבלות מיותרות והעדפנו להישאר באיזור הנוחות שלנו. ואולם, למרות ש"דפוס הצל" שמשו אותנו נאמנה הרי שהמציאות שהרתה אותם השתנתה ואיננה, ועל כן אין עוד כל יסוד להניח שהם רלוונטיים לחיינו הנוכחיים. אף על פי כן, פעמים רבות מדי אנו ממשיכים להתנהל במציאות מתוך אותן הטבעות הפחד, כפועלים מתוך כוחו של הרגל. בכך אנו לא רק מעצימים את פחדינו, אלא גם הופכים אותם באורח בלתי מודע למקור העיקרי והמתעתע של השקפות עולמנו המקובעות.

ממה אנו בעצם באמת מפחדים? מה המחיר להתנהלות מתוך "דפוס הצל"? כיצד אנו מגיבים לפחד? ובעיקר, כיצד אפשר להפוך את הפחד למנוף לצמיחה, לדחף של עשייה והתפתחות אישית? כשאנחנו מפחדים לחוות את מלוא הפוטנציאל שמעניקים לנו החיים, אנו נוטים להסתגר במרחב מצומצם של המציאות ולפעול בתוכה מתוך קיבעון רגשי, שכלי וגופני. פעולה ממצב זה מתאפיינת בחוסר פתיחות לעשייה חדשה ולרעיונות מקוריים,

בהיסחפות רגשית ובשקיעה בתחושות של כעס, אשם, קנאה או ייאוש.

פחד, כך למדונו בילדותנו הוא רגש שלילי, חולשה שיש להתבייש בה ולכן מוטב להביסו ולהעלימו. יש שמגיבים אל הפחד מתוך "התגברות" או "התעלמות", אלה מנסים להדוף אותו, לעקוף ולנצח את תחושת הפחד על ידי דחייתו והרחקתו, מתוך תקווה שהדחקה זו תביא לחיסולו והיעלמו. הפחד הגדול מכולם הוא הפחד מפני הפחד עצמו", כתב סוגיאל רינפוצ'ה.

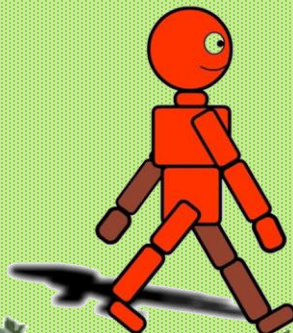
אז ממה אנו פוחדים באמת בתוך תוכנו?

הגורם העיקרי, הראשוני והעמוק לפחדינו אינו נעוץ במורכבות של המציאות, תהא זו קשה ככל שתהיה, כי אם דווקא בתחושות הבסיסיות הקיימות בתוכנו. בהיעדר תחושות בסיסיות של קבלה, אהבה, הערכה ושייכות, משמעות לקולקטיב אנו נותרים חסרים ומפחדים. פוחדים ממה? בעיקר מן האפשרות להישאר לבד בעולם, להינטש, להימצא בלתי ראויים לאהדת הבריות ובלתי רצויים לאהבתם.

לא תמיד פשוט להודות בפחדים שלנו ואף יותר מכך לא תמיד קל לזהות את מקורם. הפחד, כמו הצל, הוא חי בקרבנו ומשפיע על בחירותינו בכל הווית החיים. תחושת הפחד והיעדר הביטחון הבסיסי מחזקת בנו גם את הנטייה להיצמד לאמצעים חומריים, כסף ורכוש, וזאת מתוך הנחת אגו סמויה לפיה ככל שנהיה עטופים יותר בשכבות של כוח, כבוד ושליטה כך נמצא מוגנים יותר ומפחדים פחות מפני הרוחות הרעות של המציאות.

הפחד, כך עלינו להבין, בראש וראשונה הוא תוצר של ה mind הסובייקטיבי של כל אחד ואחד ולא פרי המציאות המצויה "שם בחוץ". ואולי, כדי להתייחד עם הפחד ופשוט נסכים לקבלו ולהתבונן בו, מתוך צניעות ומתוך את מה הוא בא לשרת? ואולי נסכים, למשל, שהפחד הגדול ביותר בחברה המערבית והמודרנית, הוא הפחד לדבר על קץ החיים והמוות?...

אולי !!!!!!!

אחרי ט"ו בשבט

תמר ואלון

הקרן הקיימת לישראל חושפת את השמות הנפוצים ביותר בקרב ישראלים, הקרויים על שמות עצים וצמחים.

למקום הראשון בקרב הנשים הגיע השם תמר. קרוב ל-40,000 נשים ישראליות קרויות על שמו של עץ התמר. למקום השני בקרב הנשים הגיע השם אלה עם כ-14 אלף נשים וילדות הקרויות על שם העץ, ובמקום השלישי, בפער של פחות מ-1,000 נשים, נמצא השם הדס. בהמשך הרשימה: רותם, אילנה, איריס, ושקד, על שם השקדייה הפורחת והידועה. את השמינייה הראשונה סוגר השם מור, שניתן לכ-9,000 בנות בישראל.

בגזרת הבנים, למקום השני הגיע השם אורן עם יותר מ-13 אלף שמות. למקום השלישי, בהפרש של עשרות גברים בלבד, הגיע השם אילן, ואחריו ארז, רותם, שקד, מור. במקום השמיני - דולב, עם כ-2,300 גברים הקרויים בשם זה. שמות נוספים לבנות על שם עצים ופרחים הם: אביבית, אורנה, אילנה, אילנית, איריס, אלה, ארזה, בשמת, דפנה, דקלה, הדס, הדסה, הדר, ורד, ורדה, ורדית, חבצלת, יסמין, לוטם, לילך, נטע, ניצה, ניצנה, נרקיס, סביון, רקפת, שושנה ושקד.

מסתבר כי בנים קרויים פחות על שמות עצים ופרחים, והשמות הנפוצים ביותר הם: אילן, אמנון, ארז ותומר,

אהרון בר, מנהל אגף פדגוגיה, הדרכה ותפעול בקק"ל, מסר: "השמות מן הטבע, המגיעים חלקם מהתנ"ך, מעידים על החיבור החזק שלנו כעם לסביבה שאנו חיים בה, וכן להיסטוריה שלנו.

למעשה יש בט"ו בשבט משהו שהקדים את זמנו, שכן היום
אנו עדים לחשיבות הרבה שיש בנטיעות עצים עבור משבר
האקלים שפוקד את האנושות. אנו נרגשים לחגוג גם השנה
את חג האילנות, ומאחלים לכל אזרחי ישראל ובעיקר לעצים
בישראל - חג שמח".

תמר

אלון

לשקדיה יש יום הולדת

מילים: דודו ברק

הפרפרים לכאן הגיעו
ברקוד חדש,
הדבורים לכאן הביאו
שש חלות בדבש.

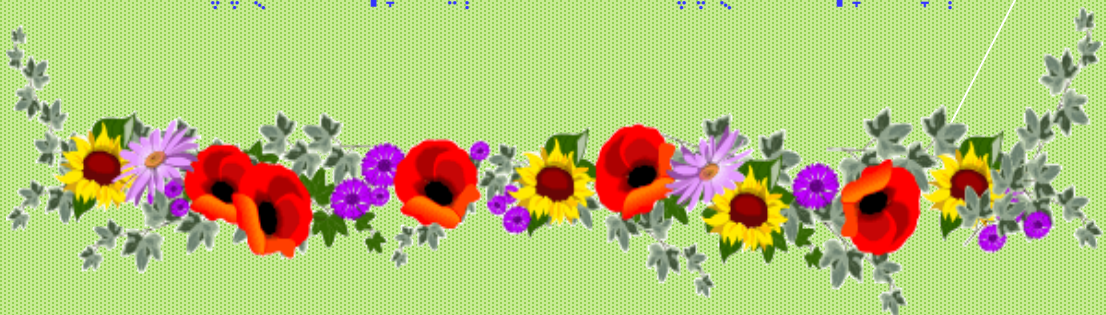
היום גם לי יש יום הולדת,
שקדיה שלי,
הנה ט"ו בשבט, נחמדת,
לך נשק ולי.

שאי ברכה נאמנה
שקדיה נחמדת,
הן את מלפת כל הגנה
ויש לך יום הולדת.

לשקדיה יש יום הולדת,
שמלתה סגלה,
היא עם האלון רוקדת
ועם האלה.

והנה למעגל הגיעו
כל עצי הגן,
אנקורים קולם השמיעו
והשמש רן.

שאי ברכה נאמנה
שקדיה נחמדת,
הן את מלפת כל הגנה
וחש לך יום הולדת.

סיפור של סופר אורח

בעבור כוס חלב

ילד עני נהג למכור סחורה מדלת לדלת כדי לממן את לימודיו בבית הספר. יום אחד כשנקש על דלת אחד הבתים חש צמא גדול והחליט לבקש כוס מים. נערה צעירה פתחה את הדלת, ובתגובה לבקשתו היא הביאה לו כוס חלב גדולה. הוא שתה באיטיות ואז שאל: "כמה אני חייב לך?"

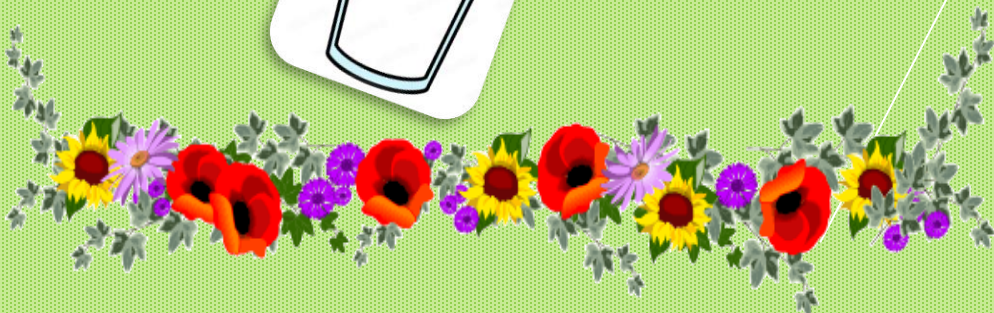
"אתה לא חייב לי דבר", ענתה, "אמא למדה אותנו שלא לקבל תשלום תמורת חסד".

"אם כך", אמר, "אני מודה לך מעומק לבי".

שנים רבות לאחר מכן, אותה נערה חלתה באופן אנוש במחלה נדירה. הרופאים המקומיים לא מצאו מזור למחלתה ושלחו אותה לבית החולים שבעיר הגדולה. ד"ר הווארד קלי נקרא לחדר המומחים. כאשר הוא שמע מאיזו עיר הגיעה זיק מיוחד נדלק בעיניו. הוא הלך לחדרה וזיהה אותה מיד. הוא חזר לחדר המומחים כשהוא נחוש לעשות כמיטב יכולתו להציל את חייה. מאותו יום והלאה, הוא ייחס תשומת לב מיוחדת למקרה שלה.

לאחר מאבק ממושך הם ניצחו והיא הבריאה. ד"ר קלי ביקש מהמשרד להעביר אליו את החשבון הסופי לצורך אישור. הוא הסתכל בו, רשם משהו בצד, והחשבון נשלח לחדרה. היא חששה לפתוח אותו, משום שהייתה בטוחה שתיאלץ לשלם אותו עד סוף חייה.

בסופו של דבר היא הסתכלה ושמה לב לכמה מילים הרשומות בצד החשבון: "שולם במלואו באמצעות כוס חלב אחת. על החתום, ד"ר הווארד קלי".

"אוסף בולים – זה דבר חינוכי?"

חברנו אייבי ברכה מספר על אוסף הבולים המיוחד שלו

רוטרי מלטה - בבולאות

ממוקמת בים התיכון מדרום לסיציליה, איטליה,

מלטה מורכבת משלושה איים קטנים. מלטה הפכה למושבה פונית בסביבות 1,000 לפני הספירה, הייתה מאוחר יותר מושבה של יוון, רומא, וקרתגו, ולאחר מכן נכבשה על ידי הערבים ב-870 לספירה, נפוליאון כבש את האיים בשנת 1798, אך הם הפכו

מושבה של בריטניה ב-1799. מלטה הפכה לאומה עצמאית ב-1964, והכריזה על עצמה כרפובליקה ב-1974.

בולי הדואר הראשונים במלטה הונפקו בשנת 1860.

רוטרי במלטה:

מועדון הרוטרי הראשון של מלטה אורגן בשנת 1967 ב Sliema, מועדון שני ב-Valette ב-2002.

היום 4 מועדונים עם 168 רוטריונים.

23/2/2005 – מלטה הנפיקה 2 בולים לרגל 100 שנה לרוטרי בינלאומי.

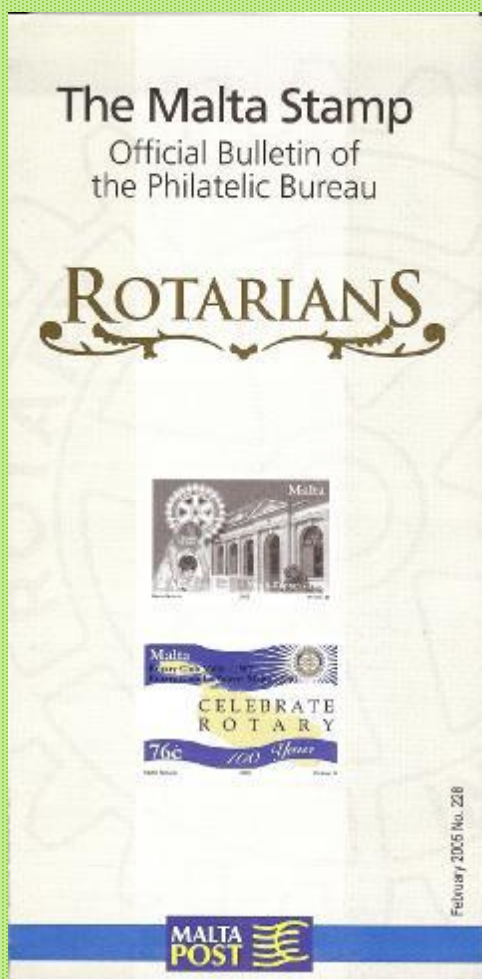

הבול של 76c מציג בניין במטרפה, בו מתקיים פרויקט של רוטרי שהוא בית לאנשים עם צרכים מיוחדים.

הבול של מציג את סמל ה 100 שנה של רוטרי עם ציון 2 המועדונים של מלטה שהיו קיימים באותה עת ועם תאריכי הקמתם.

הבולים הונפקו בגיליונות של 10 בולים.

הופק עלון הסברה ע"י משרד הדואר במלטה המסביר את ההיסטוריה של רוטרי

העלון הזה הוא נדיר וקשה למצוא אותו.

דמותה של זמרת

פינתה של חברתנו תמי ארד

יונה עטרי

יונה עטרי נולדה בשם חממה (יונה בערבית), בצנעא שבתומן. כבת הבכורה לשלום ונעמי עטרי. במשפחה בת חמש אחיות ושני בנים. עטרי עלתה לארץ ישראל עם הוריה בהיותה בת 3 חודשים, וגדלה בשכונת שעריים ברחובות. אביה החזיק דוכן ירקות בשוק העירוני, ושימש כחזן בבית הכנסת. אמה עבדה בעבודות מזדמנות ובהמשך אף סיימה קורס סיעוד ועסקה בקליטת עולים חדשים.

האם החליטה לשלוח את יונה ללמוד נגינה, אך אביה גילה זאת והוא אסר עליה להמשיך כי נגינה ושירה נחשבו ל"עבודה זרה". בגיל 10 נאלצה יונה לעזוב את לימודיה בבית הספר והחלה לעזור בפרנסת המשפחה. מאז ועד גיל 14 עבדה במשק בית, ומאוחר יותר עבדה בכריכת ספרים. בגיל 15 עזבה את ביתה ועברה לתל אביב, שם התגוררה ב"כרם התימנים" אצל חברה.

המלחין והפסנתרן נחום נרדי צירף אותה ללהקת הבנות שהקים. בשנת 1950 עם הקמתה של להקת הנח"ל הצטרפה עטרי ללהקה והייתה לכוכבת הראשונה. בשנים 1951-55 היא למדה משחק בסטודיו הדרמטי של "הבימה" ובסיום לימודיה הצטרפה לצוות שחקני "הבימה" ושיחקה בעשרות הצגות.

בשנת 1958 עזבה עטרי את הבימה, לא שלא קיבלה קביעות, והצטרפה ללהקת "בצל ירוק" של יוצאי להקת הנח"ל. במקביל השתתפה בהצגה המוסיקלית "תל אביב הקטנה", שכתבו חיים חפר ודן בן אמוץ, שם ביצעה שירים שהפכו ללהיטים.

בשנת 1958 עזבה עטרי את הבימה, לא שלא קיבלה קביעות, והצטרפה ללהקת "בצל ירוק" של יוצאי להקת הנח"ל. במקביל השתתפה בהצגה המוסיקלית "תל אביב הקטנה", שכתבו חיים חפר ודן בן אמוץ, שם ביצעה שירים שהפכו ללהיטים.

בשנת 1960 שיחקה ב"אופרה בגרוש" ב"הבימה".

בשנת 1961 הופיעה יחד עם יוסי בנאי ואבנר חיזקיה ב"יוסי יונה וחזקיה" עם שירים שהלחין סשה ארגוב. הלהיט הגדול באותה תקופה היה "המורה לזמרה".

בשנת 1964 כיכבה עטרי עם אילי גורליצקי ורחל אטיאס ב"שלמה המלך ושלמי הסנדלר", שזכה להצלחה רבה.

בשנת 1965 השתתפה עם אילי גורליצקי במופע "שוק המציאות" שירים שכתב נתן אלתרמן.

בשנת 1976 השתתפה עם אילי גורליצקי, ששי קשת, ונירה רבינוביץ במופע "זהו בידור".

יונה עטרי נישאה לאיש חיל האוויר וקברניט אל על אורי יפה.

יונה הלכה לעולמה בגיל 85 לאחר שנאבקה בשנותיה האחרונות במחלת האלצהיימר.

היא נטמנה בבית העלמין ירקון.

יהי זכרה ברוך.

מתכון החודש

קרעפאלאך (כיסונים) ממולאים בתפוחי אדמה

מהמטבח של חברתנו תמי ארד

המצרכים:

בצק:

3 כוסות קמח

1 ביצה

1 כפית מלח (פלפל שחור לפי הטעם)

1 כוס מים פושרים

רבע כוס שמן

הכנת הבצק:

לערבב את הקמח, התבלינים, השמן, הביצה, להוסיף בהדרגה את המים תוך כדי לישה עד שמקבלים בצק נעים ולא דביק. מניחים בצד.

למלית:

3 תפוחי אדמה מבושלים ומעוכים

1 בצל גדול קצוץ ומטוגן

מלח ופלפל שחור

אופן ההכנה:

** לשים בקערה את תפוחי האדמה המעוכים, להוסיף את הבצל המטוגן עם השמן שטיגנו, ומערבבים ביחד.

מחלקים את הבצק ל- 2 או 3 מרדדים עלה דק, קורצים עיגולים עם כוס בעלת קוטר יחסית גדול, מניחים באמצע מעט מהמלית, מקפלים ומהדקים היטב מסביב.

** להרתיח סיר עם מים עם 2 כפות שמן, מכניסים בעדינות את הקרעפאלאך לתוך המים הרותחים, ומבשלים כ- 10 דקות.

** להוציא עם כף מחוררת להניח בצלחת.

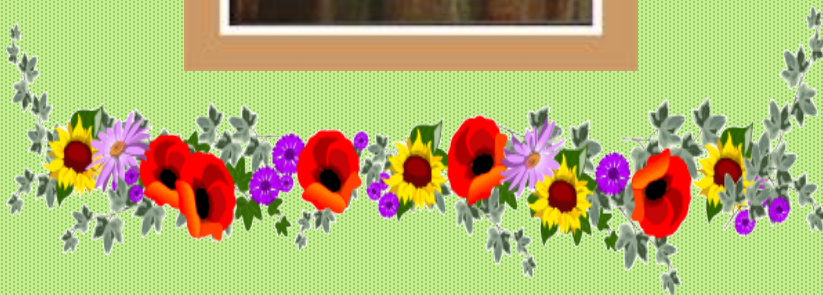
** מטגנים רצועות בצל במחבת ומפזרים על הקרעפאלאך.

חברים מציירים

סמטה עזובה
ציירה חיה

אמנות על קצה המזלג

אוסקר קלוד מונה, 1840-1926, פאריס

שנת יצירה: 1875

מוזיאון: נשיונל גאלרי לאמנות
ווינגטון

אחרי שצייר תמונות אחדות בשנות ה-1860, מונה ויתר כמעט לגמרי על ציור דמויות ביצירותיו, והקדיש את עצמו לציור נוף. התמונה הנוכחית, אשר שייכת לסדרת תמונות שמונה ביצע במשך עונות הקיץ של השנים 1875 ו-1876, מתארת את ביתו השני בארז'נטיי ואת השדות עטויי הפרגים הסמוכים לקולומב ולג'נביל, אך היא יוצאת דופן בשל התפקיד החשוב שמונה העניק לדמות שבתוך הנוף. הדמויות המצוירות הן קאמי, אשתו של מונה, שלבושה בלבן וחובשת כובע מצועף, ובנם ז'אן מונה. התמונה הוצגה בתערוכה האימפרסיוניסטית השנייה שנערכה בשנת 1876.

התמונה, "אישה עם שמשייה" מכונה לעתים גם "הטיול בנחת" (*The Stroll*), לכדה רגע של טיול נינוח במשב רוח של יום קיצי.

עבודת המכחול הקלה והספונטנית יצרה התזות של צבע. הצעיף של גברת מונה מתנופף ברוח, כפי שמתנופפת שמלתה הלבנה; גווניו של העשב הירוק של האחו זהים לגווניו של תחתית השמשייה. היא נראית כאילו מלמטה, עם פרספקטיבה חזקה כלפי מעלה, כנגד עננים פלומתיים לבנים בתכול השמיים. ילד, בנם בן השבע, מוצב הרחק מאחור, התרוממות בקרקע, שמסתירה את פלג גופו התחתון, יוצרת תחושה של עומק.

העבודה נחשבת כציור ז'אנר של סצנה משפחתית יומיומית, לא של דיוקן רשמי. היא צוירה מחוץ לבית באוויר הפתוח ומהר, כנראה ברצף עבודה של כמה שעות. בשל מידותיה, 81X100 ס"מ, היא נחשבת כיצירה הגדולה ביותר שמונה יצר בשנות ה-1870.

אחרי שצייר תמונות אחדות בשנות ה-1860, מונה ויתר כמעט לגמרי על ציור דמויות ביצירותיו, והקדיש את עצמו לציור נוף. התמונה הנוכחית, אשר שייכת לסדרת תמונות שמונה ביצע במשך עונות הקיץ של השנים 1875 ו-1876, מתארת את נוף ביתו השני בארז'נטיי ואת השדות עטויי הפרחים הסמוכים לקולומב ולג'נביל, אך היא יוצאת דופן בשל התפקיד החשוב שמונה העניק לדמות שבתוך הנוף. הדמויות המצוירות הן קאמי, אשתו של מונה, שלבושה בלבן וחובשת כובע מצועף, ובנם ז'אן מונה. התמונה הוצגה בתערוכה האימפרסיוניסטית השנייה שנערכה בשנת 1876.

התמונה, "אישה עם שמשייה" מכונה לעתים גם "הטיול בנחת" (*The Stroll*), לכדה רגע של טיול נינוח במשב רוח של יום קיצי.

הצעף של גברת מונה מתנופף ברוח, כפי שמתנופפת שמלתה הלבנה; גווניו של העשב הירוק של האחו זהים לגוונים של תחתית השמשייה. היא נראית כאילו מלמטה, עם פרספקטיבה חזקה כלפי מעלה, כנגד עננים פלומתיים לבנים בתכול השמיים. ילד, בנם בן השבע, מוצב הרחק מאחור. התרוממות בקרקע, שמסתירה את פלג גופו התחתון, יוצרת תחושה של עומק.

העבודה נחשבת כציור ז'אנר של סצנה משפחתית יומיומית, לא של דיוקן רשמי. היא צוירה מחוץ לבית באוויר הפתוח ומהר, כנראה ברצף עבודה של כמה שעות. בשל מידותיה, 81X100 ס"מ, היא נחשבת כיצירה הגדולה ביותר שמונה יצר בשנות ה-1870.

יצירת המופת הזו מגלמת את התפיסה האימפרסיוניסטית של "המבט החטוף". היא מצליחה בצורה נפלאה להעביר את התחושה של תצלום בזק בזמן של טיול ביום שטוף שמש יפה. עבודת המכחול הקלה והספונטנית, שיש בה התזות רכות של צבע, הינה קריטית בביסוס התחושה הזאת של ספונטניות.

"אני מכיר מישהו שהחליט לוותר על ציון, שתייה, סקס
ואוכל צ'יז. הוא היה כריא ממש עד היום שבו החליט להרוג
את עצמו." אנה

לשון ברוטב מאת מחיך השפה העברית -יעקב פרוינד-

השיעול גמר לי את הקול,
ממתין... לריקול

מעניין שדווקא בטבע, הצמח... אגר-טל

מהגשם, נרטבתי לגמרי
... "הלח עלי" !

במעבדה, זיהו את
החיידיקים... זיהום

הוא הגיע לחופשה,
והמגהץ... עלה על מדים !

piwa.jp - 60126566

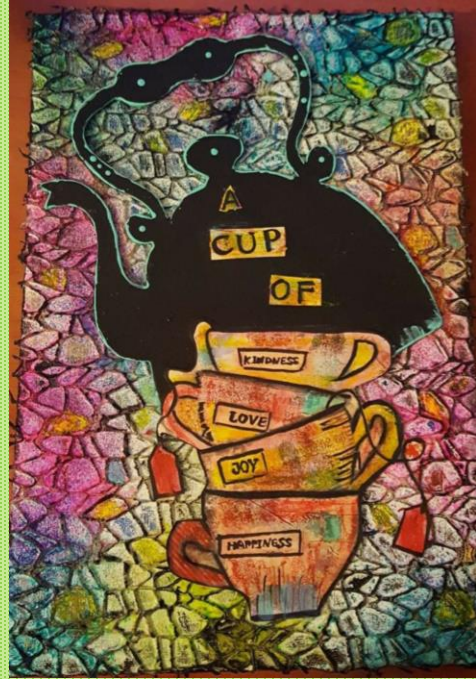

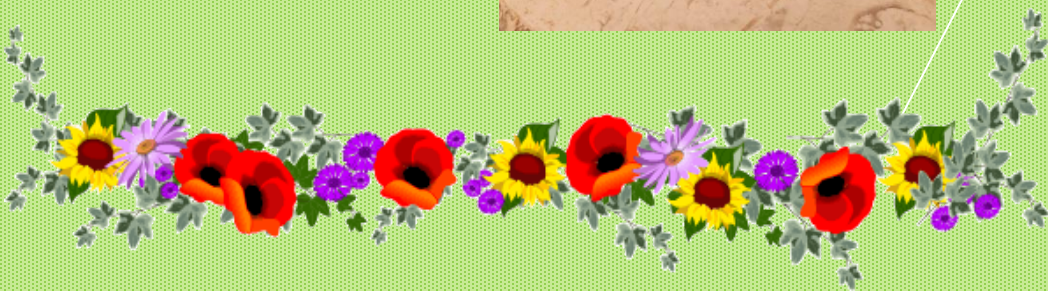
חברים יוצרים

עבודות קרמיקה

יצירותיה של חברתנו נילי טלרמן

נילי טלרמן
18 בפבר' 2018

בחוץ עכשיו חרף

מילים: עמוס ברזל

אם מטריה לקחתי? -
בחוץ עכשו חרף!
אם מגפים נעלתי? -
בחוץ עכשו חרף!

איזו עונה איזה קר,
עננים שחרים
מסתירים ת'אור,
חרף, חרף, מיים יש
ממים אני לא חושש.

סודר לבשתי וכובע גם
מעיל ארף נעים וחם?
אז בחוץ עכשיו חרף!

January Rain

